

Slettebakken

MENIGHETSBLAD 5-18

Mindre alene sammen

Disse tre ordene har nok mange fått med seg denne høsten – håper jeg.

REFLEKSJON:

Thor Brekkeflat

Vi har lagt bak oss den årlige TV-aksjonen – i år til inntekt for Kirkens Bymisjon. En flott aksjon med et flott resultat målt i kroner og øre. Millioner av kroner til de utallige prosjektene som bymisjonene rundt omkring i landet står for når det gjelder å skape møteplasser og fellesskap.

Minst like viktig som pengene var likevel oppmerksomheten rundt temaet Mindre alene sammen. Jeg må si at jeg ble rørt av alle de historiene og møtene med mennesker som de ulike reportasjene før og under aksjonen viste oss. Gratulerer til Bymisjonen med et flott fokus og et flott arbeid for å skape fellesskap mennesker imellom. Et arbeid som også foregår her i vår menighet til glede for de mange hundre som finner veien til deres tiltak i J. Lampes vei hver uke.

Mindre alene sammen. De tre ordene også bør inspirere oss som menighet i vårt arbeid uke etter uke. Vi er i sannhet en menighet som byr på møteplasser for alle aldersgrupper året gjennom, dag etter dag, uke etter uke. Ikke minst kom dette til syne på Menighetens dag som gikk av stabelen i begynnelsen av november og som du kan lese

mer om et annet sted i bladet. Her var det et yrende liv med mennesker i alle aldre til stede. Mange smil og god stemning.

Fortsatt tror jeg likevel det finnes mennesker i vår menighet som leter etter fellesskap. Et sted de kan komme uten annen grunn enn det å treffe andre. Det å være alene er ikke nødvendigvis det samme som å være ensom. Man kan like gjerne kjenne på ensomhet selv om man har en masse folk rundt seg.

På vei inn i den mørkeste tiden av året, vil jeg likevel ta med meg TV-aksjonens motto. Både i arbeidet her i Slettebakken, men også i livet ellers. Jeg har et sterkt ønske om at adventstid og julefeiring skal bli slik at vi skaper møteplasser. Alt fra babysang til gudstjenester. Fra Åpen kirke til ungdommenes juleball. Arrangementer der flest mulig kan finne veien og der man kan oppleve verdien i det å bare være sammen med andre. Opplev at det er rom og plass for hver og en, uansett hvem man er, hvor man kommer fra og hva man har i bagasjen. Lykke til med advent og julehøytid – med et håp om at hver enkelt kan kjenne seg mindre alene og mindre ensom sammen med andre. ●

Slettebakken motettkor fyller 30 år i år. Jubileet ble markert med en tur til Roma - Den evige stad – i oktober.

TEKST: Sverre Trætteberg

Der holdt vi konsert i en av byens eldste kirker, vi deltok i en evangelisk-luthersk gudstjeneste og hadde ellers et trivelig opphold i en by som har det meste å tilby en reisende fra nord.

Etter en omstendelig flytur, ankom vi vårt trivelige losji; gjestehuset til nonneklosteret *Il Rosario* som tilhører dominikanerordenen. Da vi daglig, før frokost, firstemt sang *Alle vender auge sine til deg* (NOS 761), vakte det stor begeistring både hos vertskapet og de øvrige gjestene.

Søndag deltok vi under høymessen i Den Tyske Evangelisk-Lutherske Kirke i Roma. Etter sigende er dette den eneste evangelisk-lutherske kirken i byen. Bygningen er i romansk stil og ble reist i 1910-1922. Den er således svært ung i forhold til byens mange

KIRKELAND • BYNES • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STORETVEIT • SØRBYE
Menighetsbladsamarbeidet

Slettebakken menighetsblad

Utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og fem andre menigheter i Bergen. Bladet er et informasjonsorgan som sendes alle hjem og regnes ikke som uadressert reklame.

Levering av stoff:

Leveres menighetskontoret eller sendes slettebakken.menighet@bergen.kirken.no

Lokalredaksjon:

Frode Hjertnes
928 31 919 - frode.hjertnes@hfk.no

Annonser side 5-16 (fellessider):

Tove Elin Nygaard, to-eli-n@online.no

Sentralredaksjon:

Redaktør Magne Fonn Hafskor
922 94 877 - eyecu@online.no
Kun henvendelser ang. «fellesstoff» side 5-16. All annen kontakt: Se lokalredaksjon.

Grafisk produksjon:

Dragefjellet Media AS
55 23 25 47 - post@dragefjellet.no

Trykk:

Molvik Grafisk

Deadline og utgivelsesdag neste nummer:

Kontakt lokalredaksjonen

GIROMA

andre kirker. I 1983, fem hundre år etter Luthers fødsel, deltok Pave Johannes Paul II på en gudstjeneste der. Det var første gang en pave besøkte en luthersk kirke. Folk i denne kirken var flinke til å synge, og vi fikk også bidra med sanger fra vårt program. Litt uvant var det etter gudstjenesten å bli invitert ut i hagen på kirkevin og mineralvann. Det hadde vel neppe gått her hjemme.

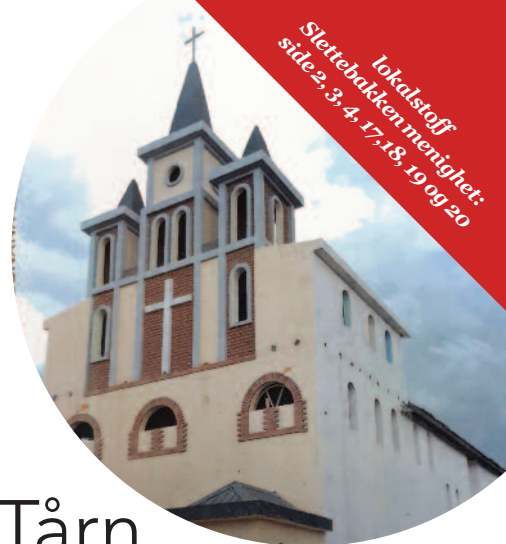
Sang i en av Romas eldste kirker

Tirsdag var den store konsertdagen. Via gode bekjenskaper hadde vi fått konserttid i *Basilica di Santa Maria in Trastevere*. Dette er en av Romas eldste kirker, muligens fra det 3. århundre. Legenden sier at på dagen for Kristi fødsel sprang en oljekilde opp av jorden der kirken står, som et tegn på Guds nåde. Kirken er usedvanlig vakker med en mosaikk som illustrerer sentrale temaer fra Bibelen. Her fikk vi endelig fremføre det vi lenge hadde øvd på. Det var en sterk opplevelse å stå foran alteret og stemme i både på latin, engelsk og norsk, med komposisjoner av Antonio Lotti, Benjamin Britten, John Rutter, Knut Nystedt og Bjarne Sløgedal. Som ekstranummer dristet vi oss til å

synge *Hallelujakoret* fra Händels *Messias*. Et tallrikt publikum gav uttrykk for at de likte konserten, og våre to solister, Laurie Robertson Øgaard og Eli-Johanne Rønnekleiv, høstet også fortjent bifall. Skjult for publikum, men absolutt til stede, var Sigurd Melvær Øgaard som nennsomt akkompagnerte fra orgelkrakken. Da vår ihverdige dirigent også sa seg tilfreds med opptreden, må vi vel kunne si at det ble en suksess. Som takk for at vi fra Europas utkant fikk opptre i denne praktfulle kirken, overrakte vi en innrammet konvolutt med jubileumsfrimerket fra markeringen Kirken i Norge 1000 år fra 1995. Der er som kjent både Moster og Slettebakken kirker blant motivene.

Vi kommer gjerne igjen

På turen var pensjonert rektor og kulturarbeider Kristoffer Foldøy med som guide. Etter utallige Roma-turer, hadde han mye å fortelle. Det gjorde han på engasjert vis; smilende og med evnen til å få oss til å reflektere, ikke bare betrakte. En opplevelsrik jubileumstur ble det, med sang, sightseeing, kor og kunst, og Roma besøker vi gjerne igjen. ●

Lokalstoff
Slettebakken menighet:
side 2, 3, 4, 17, 18, 19 og 20

Tårn på kirken!

En søndag i høst etter gudstjenesten, kom en av våre gassiske venner i menigheten bort til meg med dette flotte bildet av kirken på Madagaskar.

TEKST: Gunnlaug Bøyum, leder av Misjonsutvalget.

Kirken, som – som vi i Slettebakken har en vennskspsrelasjon til ligger ca. 10 km utenfor hovedstaden Antananarivo. Som dere gjerne husker, tok våre gassiske venner ansvar for en kirkekafe i november i fjor. De mottok da også søndagens kollekt. Nå kunne de fortelle hva pengene hadde blitt brukt til. De ble brukt til å bygge tårnet på kirken, tårnet over det store korset. Kirken har blitt bygget litt etter litt, og nå kunne sette «kronen på verket» med dette tårnet. Takk til alle som bidro med penger! ●

Slettebakken menighet har fått ny hjemmeside!

Vi har oppgradert hjemmesiden vår og gått over til samme plattform som andre menigheter i Bergen. Vi håper du vil finne informasjon om og svar på det meste av det du er ute etter. Den gamle hjemmesiden vil være tilgjengelig en stund til, men all ny informasjon fra Slettebakken menighet vil du finne på den nye siden.

Den nye hjemmesiden finner du her:
www.kirken.no/slettebakken ●

HVA SKJER FREMOVER?

«BABYSANG» - FOR ALLE SOM ER HJEMME MED BABYER:

Det blir babysang hver tirsdag (oppstart etter jul 15. januar) kl. 10.30 i kirken. Vi synger kjente og kjære sanger, og lærer mange nye som vi kan bruke med babyene i hverdagen. Etter sangstunden blir det en enkel lunsj og tid til god prat over kaffekoppen. Pris kr 20 per gang.

«O JUL MED DIN GLEDE»

Helligetrekongersfest: En skikkelig julefest! Alle som ble tre år i 2018 er invitert på fest torsdag 3. januar kl. 17.00. Selvsagt er også resten av familien hjertelig velkommen. Først spiser vi pølser og kaker. Vi skal bli kjent med fortellingen om da Jesus ble født, og treåringene skal få sin egen julebok. Selvsagt blir det juletre-

Tårnagenter utforsker mørke ganger i kirken vår! Hvem treffer de på?

gang, og kanskje dukker de hellige tre konger opp? Gled dere!

«VI ER TÅRNAGENTER!»

-SAMLING FOR 2. OG 3. KLAS-

INGER! Alle 2.- og 3.-klassinger må glede seg til helgen 19. - 20. januar. Da er det deres tur til å bli tårnagenter! Vi møtes i kirken om lørdagen for å løse agentoppdrag, leke, spise, utforske kirken- og ha det gøy! Søndagen er hele familien invitert til kirken for å oppleve litt av det vi har gjort sammen. Dette blir spennende!

I GUDS HÅND

Trosopplæring i Slettebakken

- Når det nærmer seg, kan du lese mer om samlingene på www.slettebakken-kirke.no
- De ulike aldersgruppene vil også få egne innbydelser i posten.
- Vil du holde deg oppdatert på det som skjer for barn i kirken? Bli med i gruppen «Barn i Slettebakken kirke» på facebook.

Velkommen!

Har du spørsmål om trosopplæringen i Slettebakken?

Kontakt menighetspedagog Kristin på 977 18 438 - kt997@kirken.no ●

Solstrands

Begravelsesbyrå as

Vår erfaring - din trygghet

Avdeling Fana: Laguneparken, Lagunev. 11
Hovedkontor: Herman Foss gt. 11

Telefon 55 55 16 16 hele døgnet
post@solstrands.no • www.solstrands.no

Gi barnet ditt gode verdier med på veien

Møllebakken Skole er en kristen grunnskole med små undervisningsgrupper, gode faglige resultater, og et inkluderende miljø som elevene trives i.

Kontakt oss gjerne for å få vite mer.

MOLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no 55 20 71 70

GRAVMINNER

Løvaas Naturstein

Tlf. 55 92 25 30 • Espehaugen 54, 5258 Blomsterdalen
Man- fre kl. 9.00-17.00. Lørdag stengt.
www.lovaasnaturstein.no

Gravferdshjelpen

Vi kan hjelpe til med rådgivning og tilrettelegging ved begravelser og bisettelser.

Døgnavkt 55 27 28 29
www.gravferdshjelpen.no
Hagerupsvei 32X
5093 Bergen

Et barn er født – i flyktningleir

Et barn er født i Somalia, der tørke tar liv og sender folk på flukt. Kirkens Nødhjelp er på plass med rent vann og annen nødhjelp. Årets viktigste julegave kan redde liv.

TEKST: Arne Grieg Riisnæs/KN

FOTO: Håvard Bjelland/KN

Familien til lille Farah Abdi levde et enkelt, men godt nomadeliv langt ute i den golde somaliske ørkenen. Nå har fire års sammenhengende tørke tatt fra dem alt, unntatt håpet.

– Jeg kan ikke annet enn å be om at Gud holder en hånd over barna mine, sier seksbarnsmoren Nuru.

Somalia knapt fått regn. Det ødelegger for jordbruk og husdyrhold, som er levebrødet for millioner av mennesker i det brunsvide landet på Afrikas horn. 5,4 millioner er avhengige av nødhjelp. 1,2 millioner barn er sterkt underernærte, og mer enn 2 millioner er på flukt fra tørke, men også konflikt.

Livreddende vann

Kirkens Nødhjelp sørger for rent og trygt drikkevann i mange av de hardest

ALLE MÅ HJELPE TIL: Mohamed (7) henter vann fra Kirkens Nødhjelps brønn.

Det er trangt inne i det glovarme teltet. Nuru Xirsi Elmi Farah stryker varsomt datteren Farah Abdi over pannen.

To millioner på flukt

– Vi hadde 70 geiter og levde et godt liv. Om ikke mye, så hadde vi det vi trengte for å klare oss, sier Nuru.

De fire siste årene har store deler av

rammede områdene, som her i flyktningleiren Jilab 3 i Garowe, provins-hovedstaden i Puntland.

Nuru og familien hennes kom hit til fots, etter å ha gått 60 kilometer i stekende varme.

– Alle dyrene våre døde. Vi hadde ikke vann eller mat å gi til barna våre. Vi var nødt til å flykte, forteller Nuru Xirsi Elmi Farah.

Slik gir du årets viktigste julegave:

- Vipps et valgfritt beløp til 2426
- Send GAVE på sms til 2426 og gi 200 kroner • Gavekonto: 1594.22.87248

FØDT PÅ FLUKT: Lille Farah Abdi ble født midt i tørkekatastrofen som tar liv og sender millioner på flukt i Somalia.

Ektemannen er i byen for å prøve å tjene noen få slanter, og alle må hjelpe til for at mor skal få tid og litt ro med sin nesten nyfødte datter. I dag sender hun sju år gamle Mohamed etter vann. Det kommer fra Kirkens Nødhjelps brønn, som pumper opp rent vann fra flere hundre meter nede i bakken.

Gir ikke opp håpet

– Jeg håper at vi en dag kan vende tilbake til livet vi hadde, til et normalt liv der vi klarer oss selv og ikke er nødt til å tigge for å overleve. Vi har ingen ting, men vi kan ikke gi opp håpet. Og jeg kan lite annet enn å be om at Gud holder en hånd over barna mine. De er det kjæreste jeg har i livet. Og med Guds vilje skal ingen få ta dem fra meg.

Fortsatt mangler ett av ni mennesker i verden tilgang til rent vann. Med en julegave på 200 kroner til Kirkens Nødhjelps juleaksjon, kan du sikre rent vann til ett menneske. Rent vann redder liv og forandrer liv. ●

Kjærlighetens sår

Lykkelig løp kjempen ned trappen og ut i hagen. Da han var helt nær barnet, ble kjempens ansikt rødt av sinne. «Hvem har våget å såre deg?» spurte han. For på barnets små hender og føtter var det store spikermerker.

TEKST: Forkortet versjon av Oscar Wildes eventyr «The Selfish Giant» (Den selv gode kjempen), oversatt av Magne Fonn Hafskor. **ILLUSTRASJONER:** Charles Robinson, 1913

Hver ettermiddag, på vei hjem fra skolen, stoppet barna for å leke i kjempens hage. Det var en stor og herlig hage, med mykt grønt gress. Rundt omkring hevet de vakreste blomster seg som stjerner over gresset.

Tolv ferskentær varslet våren med en overdådig blomsterprakt av perlehvitt og rosa, og høsten kom med grener tunge av frukter. I trærne satt det fugler og sang så søtt at barna stoppet i leken for å lytte til dem. «Så lykkelige vi er her!» ropte de begeistret til hverandre.

En dag kom kjempen tilbake. «Hva gjør dere her?» ropte han med sint stemme, og alle barna løp sin vei. Han bygget en høy mur rundt hagen, og satte opp et skilt der det stod skrevet «INGEN ADGANG» med store bokstaver. Han var en svært selv god kjempe.

Nå hadde de stakkars barna ingen steder å leke. Etter skoletid vandret de ofte rundt den høye muren og snakket om den vakre hagen på den andre siden. «Så lykkelige vi var der» sa de til hverandre.

Så kom Våren, og landet fyltes med fuglesang og blomster. Bare i hagen til den selv gode kjempen var det ennå vinter. «Våren har glemt denne hagen» ropte Snøen og Frosten, «så her kan vi bo hele året». Nordavinden slo seg også ned med dem. Han hadde pakket seg inn i flere pelser, brølte rundt i hagen hele dagen og blåste ned i skorsteinspipene.

En morgen, mens han lå våken i sengen, hørte kjempen en vidunderlig musikk. Det lød så søtt i hans ører at han trodde det måtte være kongens musikere som gikk forbi. I virkeligheten var det bare en liten sangfugl utenfor vinduet hans, men det var så lenge siden han hadde hørt en fugl synge i hagen at det hørtes ut som den vakreste musikken i hele verden.

Like etterpå sluttet Nordavinden å brøle, og inn gjennom det åpne vinduet drev det en blomsterduftende parfyme. «Jeg tror Våren endelig er kommet» sa kjempen. Han hoppet ut av sengen og kikket ut vinduet. Hva fikk han se?

Han så det mest fantastiske syn. Barna hadde krøpet inn gjennom et lite hull i muren, og satt nå på trærnes grener. Og trærne var så glade for å ha barna tilbake at de hadde dekket seg selv med blomster, og svinget forsiktig armene sine over barnas hoder. Fuglene fløy rundt og kvitret i glede, blomstene kikket opp gjennom det grønne gresset og lo. Det var et herlig skue.

Bare i det borterste hjørnet av hagen var det ennå vinter, og der stod det en liten gutt. Han var for liten til å rekke opp til treets grener, så han gikk i sirkel rundt treet og gråt bitre tårer. Det stakkars treet var ennå dekket av frost og snø, og Nordavinden blåste og brølte rundt det. «Klatre opp, lille gutt!» sa treet, og bøyde sine grener så langt ned det kunne. Men gutten var for liten.

Mens kjempen så ut på hagen, smeltet hjertet hans. Han listet seg ned, åpnet forsiktig hoveddøren og gikk ut i hagen. Barna ble så skremt av å se ham at alle løp av gårde, og det ble vinter i hagen igjen. Bare den lille gutten ble værende, for øynene hans var så fulle av tårer at han ikke så at kjempen kom. Kjempen

gikk helt bort til gutten og løftet ham forsiktig opp i treet. I det samme sprang treet ut i full blomst, og fuglene fylte treet med sang. Den lille gutten strakte ut armene sine, la dem rundt kjempens nakke og kysset ham.

Da de andre barna så at kjempen ikke lenger var slem, kom de løpende tilbake – sammen med Våren. «Hagen tilhører dere nå» sa kjempen til barna, hentet en stor øks og slo ned den høye muren. Da folk gikk til markedet klokken tolv, så de kjempen leke med barna i den vakreste hagen de noen gang hadde sett.

Hele dagen lekte de. Da kvelden kom samlet de seg rundt kjempen for å ta farvel. «Men hvor er den lille kameraten deres» spurte kjempen, «gutten som jeg løftet opp i treet?» Men barna sa at de aldri hadde sett ham før. Kjempen ble svært lei seg da han hørte dette.

Hver dag etter skoletid kom barna og lekte i hagen. Kjempen var svært snill med alle barna, men lengtet etter å se igjen den første lille vennen, og snakket ofte om ham. «Jeg skulle så gjerne sett ham igjen!» pleide han å si.

Årene gikk og kjempen ble gammel og svak. Han kunne ikke lenger leke med barna slik som før, men satt og fulgte med leken fra en svær lenestol. «Jeg har mange vakre blomster i hagen

ET FANTASTISK SYN: «Treets grener var gyldne, og det hang sølvfrukter under dem. Og under treet stod den lille gutten han var så glad i».

min» sa han, «men barna er de aller vakreste blomstene».

En vintermorgen kikket han ut vinduet mens han kledde på seg. Plutselig måtte han gni øynene sine i forundring. I det borteste hjørnet av hagen stod et tre helt dekket med nydelige hvite blomster. Treets grener var gyldne, og det hang sølvfrukter under dem. Og under treet stod den lille gutten han var så glad i.

Lykkelig løp kjempen ned trappen og ut i hagen. Da han var helt nær barnet, ble kjempens ansikt rødt av sinne. «Hvem har våget å såre deg?» spurte han, «si det til meg, så skal jeg drepe

ham med mitt store sverd». For på barnets små hender og føtter var det store spikermerker.

«Nei!» svarte barnet, «dette er kjærleiketens sår». «Hvem er du?» spurte kjempen, samtidig som han kjente at det kom over ham en merkelig ærefrykt. Han gikk ned på kne og bøyde hodet foran det lille barnet.

Barnet smilte til kjempen, og sa: «En gang lot du meg leke i din hage. I dag skal du bli med meg til min hage, som er Paradiset». Da barna kom den ettermiddagen, fant de kjempen liggende død under treet, helt dekket av hvite blomster. ●

BARNA KOM TILBAKE: «I alle trærne han kunne se satt det et lite barn. Og trærne var så glade for å ha barna tilbake at de hadde dekket seg selv med blomster, og svinget forsiktig armene sine over barnas hoder».

Fakta: Oscar Wilde

- Den irske forfatteren Oscar Wilde (1854-1900) er særlig kjent for teaterstykket *Salome* (1894), som er en dramatisering av fortellingen som står i evangeliet etter Matteus (Matt. 14:1-11).

- Wildes eneste roman, *Bildet av Dorian Gray* (1891), åpner med en estetisk og kunstnerisk programmerklæring – som avsluttes slik: «Den eneste unnskyldningen for å lage en fullstendig unyttig ting er at man beundrer den intenst. All kunst er ganske unyttig.»

- I sin selvbiografi forteller sønnen Vyvyan at han spurte sin far hvorfor han alltid hadde tårer i øynene når han leste *Den selv gode kjempen* (1888) for dem. «Virkelig vakre ting får meg alltid til å gråte» svarte faren.

- I 1895 ble Oscar Wilde dømt til to års hardt straffarbeid grunnet det retten kalte «grov usømmelighet med andre mannlige personer». Han skrev aldri mer, bortsett fra diktet *Balladen om Reading fengsel*.

- På dødsleiet skal han ha fått levert en dyr champagne til hotellet i Paris, der han bodde. «Jeg dør som jeg har levet», kommenterte han tørt. «Over evne».

- Hans siste ord var en kommentar til det slitne hotellrommet han lå på. «En av oss må bort herfra», sa han. «Det blir enten meg eller tapetet».

DANDY PÅ USA-TURNÉ: «Intet annet enn mitt geni,» svarte Oscar Wilde da amerikanske tollere spurte om han hadde noe å fortolle. FOTO: NAPOLEON SARONY, 1882

Ordet ble **menneke**

Vi aner at Ordet som ble menneske er mye større enn vi kan fatte – det er Guds eget skaperord. I dette ligger mysteriet.

TEKST: Fana-prost Kristin Sævik Litlere

For noen år siden var jeg i Italia på studietur. Nærmere bestemt i San Gimignano like ved Firenze. Der bodde vi i et augustinerkloster, ba,

spiste og ba igjen, sammen med de tre munkene.

Brian, den eldste av munkene, viste oss kirken. Han fortalte om kunsten med glød og humor. Hele korpartiet er dekket av fargerike fresker (et annet ord for veggmalerier) om Augustin sitt liv, malt rundt 1460 av ingen ringere enn Benozzo Gozzoli. «Men nå», sa Brian, «skal jeg vise dere en stor skatt». Vi ble tatt med bak i kirken. Over et lite alter var et veggmaleri. Duse farger. Jesu fødsel.

Jeg kan huske stemningen. Lyset kom skrått inn i rommet. Vi sto stille og andektig foran bildet. Brian fortalte om fresken som ble malt rundt år 1350. På slutten av 1800-tallet ble den

dekket over, for å gi plass til et stort maleri. De duse fargene og den enkle stilen var blitt umoderne. Skatten ble skjult og menigheten glemte den.

I 1999, da kirken skulle restaureres, var det en ung konservator som brukte kniven sin og skrapte vekk litt av pussen. Han var nysgjerrig. Det som kom frem var den vakre fødselsscenen på bildet. For en skatt!

Har du prøvd det? Skrape litt? Fundere, lete, spørre og grave? Jeg synes konfirmanter er flinke til det. Spørre og undre seg. Ikke være redd for å stille de vanskelige og ubehagelige spørsmålene. Jeg håper de vil fortsette med det, for det er mange som ønsker å dekke til skatten, male over og plassere noe annet der i stedet.

Ordet ble menneske. Det er julens budskap. Hva betyr det? Kanskje bildet kan hjelpe oss?

Det er noen ting som overrasker meg. Jesusbarnet ligger ikke svøpt i en krybbe – slik de aller fleste malerier fremstiller ham. Nei, han står oppreist, i et vaskefat og to kvinner vasker ham. Hvem er de? Kanskje jordmødre? Og vannet – som flommer ut av muggen – glemte Lukas å fortelle om det, da han skrev juleevangeliet? Det var vanlig å vaske det nyfødte barnet, før det ble svøpt.

På 1300-tallet kunne ikke folk flest lese. Kunstnerne var de som formidlet Ordet til menigheten – som tolket Guds ord og ga det videre. Her viser

kunstneren en nybadet Kristus. Guds eget skaperord som ble menneske og samtidig var Gud. Helt og fullt. Begge deler. Helt menneske uten synd – helt ren. Vannet flommer ut av muggen, som om det aldri tar slutt. Det er som om Jesus sier: jeg er det levende vann. Den som drikker av det vann jeg vil gi ham skal aldri mer tørste.

Kunstneren viser oss en oppreist Jesus Kristus, som ser ut som han er på vei ut av bildet og bort til meg som står og ser på. Åpne armer. Fast i blikket. Voksen kropp i liten størrelse. Naken og sårbar. «I begynnelsen var ordet, ordet var hos Gud og Ordet var Gud» – fra evighet av. Ikke rart kunstneren gir ham voksen kropp.

Samtidig: «Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss». Et menneske, like sårbar som ethvert menneskebarn som fødes – helt avhengig av å bli tatt imot og elsket. I dette bilde sprenget tid og rom. Vi aner at Ordet som ble menneske er mye større enn vi kan fatte – det er Guds eget skaperord. Og samtidig akkurat like nært, begripelig og vidunderlig som et nybadet og duftende spebarn.

I dette ligger mysteriet. Ordet ble menneske. Det var skjult og er blitt åpenbart. En skatt. ●

Teksten er noe forkortet. Red.

EN SKJULT SKATT: Veggmaleriet hadde vært der hele tiden, men skjult for menigheten, helt til en ung nysgjerrig mann begynte å skrape litt i pussen. Kunne det være noe bak? Noe han ikke hadde sett?

Lykkens dør går utover

Gleden over å fylle eget liv med materielle ting er flyktig. Skal du skape noe varig, må du gjøre det sammen med andre, i et fellesskap, enten det er i menigheten, i venneflokken, med dine nærmeste – eller ute i samfunnet.

TEKST: Redaktør Magne Fonn Hafskor

Da Charles Dickens skrev sin berømte *A Christmas Carol*, utgitt like før jul i 1843, var dette med klar adresse mot egoismen i det da-

værende britiske samfunnet. Godene var urettmessig fordelt, og de rike gjorde hva som helst for å slippe å dele med den fattige delen av befolkningen. Blir vi lykkelige av penger? Kan vi kjøpe oss et bedre liv? Jeg tror ikke det.

Samtidig er dette en fortelling der nettopp penger blir nøkkelen til lykke. Etter nattens vandring med de tre åndene (fortidens, nåtidens og fremtidens), innser den gjerrige Ebenezer Scrooge at egoismen er en ensom sti å vandre på. Han bestemmer seg derfor for, i god kristen ånd, å gi bort penger

til fattige; til å dele av egen overflod med sine nærmeste; og til å doble lønnen til tjeneren Bob Charcit, slik at han får

råd til å betale for sønnen Tims livsviktige behandling. Penger blir da ikke et mål i seg selv, men et middel til å utrette noe bra.

Det handler om å bry seg om hverandre. «*Lykkens Dør den gaaer ikke ind ad, saa at man ved at storme løs paa den kan trykke den op; men den gaaer ud efter, og man har derfor intet at gjøre*» lyder et mye brukt sitat fra Søren Kirkegaard, hentet fra hans bok *Enten – Eller*; også den første gang utgitt i 1843. Umiddelbart lyder dette svært pessimistisk, og passer slik godt inn i vårt bilde av den store danske filosofen. Men er vi ikke egentlig her ved kjernen av hva som er de viktige verdiene i livet?

Vi blir ikke lykkelige av å slå inn døren til oss selv. Vår tids lykkeprofeter forteller oss at saligheten ligger i å kjøpe stadig nye ting, og frister oss med en endeløs rekke glansbilder av nye mobiltelefoner, biler og boliger. Men gleden over å fylle livet med materielle ting er flyktig, ikke minst i en tid der vi ser konsekvensene av vårt overforbruk av klodens ressurser.

DEN STORE FAMILIE: Tittelen sammen med motivet på dette maleriet sier kanskje noe om hvordan verden ser ut dersom vi, billedlig talt, klarer å løfte blikket over det som lokalt kan fortone seg som mørke og truende skyer. ILLUSTRASJON: «LA GRANDE FAMILLE», OLJEMALERI AV RENÉ MAGRITTE, 1963.

Nei, skal du skape noe varig, må du gjøre det sammen med andre, i et fellesskap, enten det er i menigheten, i venneflokken, med dine nærmeste – eller ute i samfunnet.

Har vi da et inkluderende samfunn som er slik innrettet, at det gir rom for uegennyttig innsats for andre? Svaret på det er nok delt; i dag som i Dickens London og Kierkegaards København for 175 år siden. Materialismen har et sterkt grep på oss, og hånd i hånd med materialismen går alltid egoismen. Det er ikke så lett å se andres behov så lenge vi selv har mer enn nok av alt.

Vi må slå døren ut, så andre kan komme inn. ●

Visjonsdiktet lever vidare

Folkesongaren Berit Opheim overtek stafett-pinnen etter Sigrid Moldestad på den tradisjonsrike trettandedagsframføringa av Draumkvedet.

TEKST: Magne Fonn Hafskor

Kvart år sidan 1999 har Draumkvedet vorte framført i Fantoft stavkyrkja på trettandedagen 6. januar, med unntak frå i år – då det blei framført i Storetveit kyrkje, med Sigrid Moldestad som både kvedar og felespelar.

Dette var også siste gong eldsjela Brynhild Utne inviterte til Draumkvedet-konsert. Det var ho som tok initiativet tilbake i 1999, og ho har sidan presentert oss for 20 ulike kvedarar, kvar med ei ny tolking av det gamle verket.

Honnør til Brynhild

Ei stund kunne det sjå ut som om tradisjonen ville døyt ut i og med at Brynhild Utne trakk seg ut, men no har kantor Jostein Aarvik teke opp tråden, og har valgt å fortsetja tradisjonen i den solide steinkyrkja på Storetveit.

– Det er både spanande og utfordrande å vere arrangør når Draumkvedet – etter å ha «overvintra» i Fantoft stavkyrkje i 20 år – no «flyttar inn i varmen» i katedralen på Storetveit, seier Aarvik.

Dette kyrkjerommet byr på andre kunstneriske og musikalske høve, og Aarvik synes at det er godt å tenkja på at det her er plass til absolutt alle som vil kome på framføringa.

FRAMFØRER DRAUMKVEDET: Berit Opheim framførte Draumkvedet i Fantoft stavkyrkje i 2005, og kjem no tilbake for neste års konsert i Storetveit kyrkje. PRESSEFOTO

1

2

3

1: TIDLAUS DIKTING: – Draumkvedet talar til oss på ulike måtar kvar gong me høyrer det, seier Sigbjørn Apeland. FOTO: MAGNE SANDNES
2: «HAN LA SEG NE UM JOLEFTAN»: Gerhard Munthe (1849-1929) er kjend for sine særmerkte teikningar til Snorres kongesoger - og den handteikna utgåva av Draumkvedet (1904). Her frå opninga av visjonsdiktet. **3: PRIMUS MOTOR SIDAN STARTEN:** – Eg håpar at tradisjonen vil leva vidare, men sjølv trekkjer eg meg no ut, sa Brynhild Utne til kyrkjelydsbladet i fjor. FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Samstundes gjev han ein stor honnør til Brynhild Utne og hennar mange gode medhjelparar, som har skapt og halde ved like ein heilt unik tradisjon i noko som må vera det næraste ein kjem autentiske omgjevnader for Olav Aastesons kyrkjeferd på 13. dags jul for 800 år sida.

Noko heilt nytt

Nytt av året er også at kvedaren – som denne gongen altså blir Berit Opheim – ikkje vil bli ståande aleine framom publikum, men vil bli akkompagnert av muskarane Per Jørgensen (trompet) og Sigbjørn Apeland (orgel).

– Dette vert ein kombinasjon av tekstleg og musikalsk tradisjonsformidling og noko heilt nytt, seier Sigbjørn Apeland, som fortel at dei tre har spelt saman fleire gonger i ulike konstellasjonar.

– Men me har aldri framført Draumkvedet saman, og me har aldri spelt saman i Storetveit. Difor vert det som skal skje den 6. januar 2019 noko som aldri har hendt før, og som er like spanande for oss som syng og spelar som for publikum.

Ei draumreise til det hinsidige

Draumkvedet er Noregs einaste visjonsdikt, og handlar om ei draumreise til det hinsidige og kva som vil skje på dommedag. Handlinga er sett til romjula, ei tid som gjennom alle tider har blitt sett på som ei overgangstid då det andeleg er spesielt nær på oss.

Ein veit ingenting om kven som har skrive Draumkvedet. I 1890-åra tok professor Moltke Moe brotstykker frå ulike kjelder og sette desse saman til ei

utgåve på 52 vers. Diktet fortel om Olav Åsteson, som legg seg ned på julekvelden og fell i djup søvn. Trettandedags jul vaknar han, samstundes med at folk er på veg til kyrkja.

Medan han sov, har han sett livet etter døden, korleis syndar vert straffa, og fått ein glimt av Paradis. Olav rir difor til kyrkja for å fortelja om det han har sett. Etter gamal tru trudde måtte sjela gjera ei lang reise etter døden. Olav Åsteson gjorde denne reisa i levande live.

– Draumkvedet er tidlaus dikting, som talar til oss på ulike måtar kvar gong me høyrer det, seier Apeland.

– Mykje er uforståeleg – i alle fall for meg – og noko er attkjenneleg. Men det kjennest aldri ubetydeleg. Dei tradisjonelle melodiane har slitestyrke til å brukast heile livet, og dei toler å verta ikledd ny musikalsk drakt – igjen og igjen.

Draumkvedet vert framført i Storetveit kirke søndag 6. januar 2019 kl 19.00. Medverkande: Berit Opheim (kveding), Sigbjørn Apeland (orgel) og Per Jørgensen (trompet). Billetter ved inngangen. Arrangør: Storetveit kyrkjelyd med støtte frå Bergen kommune. ●

Akasia
- verdier for generasjoner

GRAVSTELL

Akasia har lang erfaring med gravstell og våre dyktige gartnere steller i dag vel 8000 graver på 27 gravplasser i Bergen.

Vi tilbyr et stort utvalg av stellavtaler og spesialtilpassede avtaler etter ditt behov.

Dersom du signerer helårs stellavtale med oss for 2019, tilbyr vi gratis vinterdekking i år. Pris: Kun kr 1990. Bestillingsfrist: 12. desember.

Kontakt oss: 55 59 39 00 - gravstell@akasia.no

Det finnes en **kristen bokhandel** i Bergen sentrum. Den ligger på **Øvre Korskirkeallmenning.**

Til tross for at den har eksistert i tre år, er det fortsatt mange som ikke har oppdaget Bergen Kristne Bokhandel.

TEKST OG FOTO: Magne Fonn Hafskor

— **V**i ligger nok litt bortgjemt til, selv om vi har adresse bare et steinkast fra Fløybanen, sier daglig leder i Bergen Kristne Bokhandel, Janne Ferstad.

Nå er ikke Øvre Korskirkeallmenning en gate der du bare «dumper innom», og det har nok heller ikke hjulpet på at det har foregått gravearbeid like utenfor butikkdøren nesten i hele bokhandelens eksistens.

— Byggearbeidene ble avsluttet i forrige uke, etter å ha bygget fortauet opp igjen, sier Ferstad, som vi treffer siste uken i oktober.

18 parkeringsplasser

Nå gleder Ferstad seg over 18 oppmerkede parkeringsplasser ute i gaten, noe som trygt kan kalles en luksus inne i bykjernen. Skulle du være heldig å finne en av disse ledige en formiddag, anbefaler vi gjerne et lite besøk i den lyse og trivelige bokhandelen.

— Vi vil at dette skal være en god møteplass der du kan få veiledning i hva som finnes av kristen litteratur, sier hun.

— Her får du ta i boken, bla i den og tenke litt. Utover høsten og vinteren skal vi også ha en del forfattermøter.

Ferstad er butikkens eneste ansatte, men det betyr ikke at hun er alene på jobb. Totalt er de et mann- og kvinnskap på rundt 15 frivillige sjeler som hver jobber i snitt en halv dag ukentlig.

— **Hvorfor trenger vi en kristen bokhandel?**

— Vel, Bergen er en stor by, som har bruk for en slik nisjebokhandel. Større

TRE ÅR I SENTRUM: — Vi vil at dette skal være en god møteplass der du kan få veiledning i hva som finnes av kristen litteratur, sier Janne Ferstad, daglig leder og eneste ansatte i Bergen Kristne Bokhandel

ANTIKVARISKE BØKER: Brukshyllen har alt fra bestselgere til antikvariske samlerobjekter.

bokhandler har kanskje et lite utvalg av kristen litteratur, mens vi tar inn det meste som finnes i markedet.

Bøker og bibelvers

Kikker du litt rundt i butikken, oppdager du fort at her er mer enn bøker.

Som i bokhandler flest har de et rikt utvalg av ulike gratulasjonskort, men her er også ikonmalerier, hustavler med bibelvers, små treskulpturer – og en stor bokhylle med brukte bøker til en billig penge.

— Vi har også hudpleieprodukter fra Dødehavet, opplyser hun, og legger til at de har bestilt inn såper og kremer fra Tautra kloster i Trondheimsfjorden.

— **Hva selger dere mest av?**

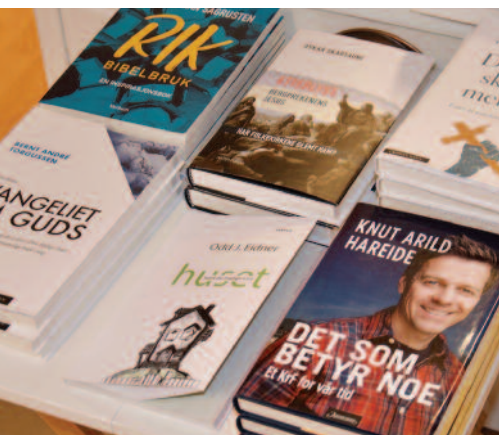
— Det går mye bibler, både studiebibler og vanlige. Vi har bibler på mange språk. Ellers går det en del både av barnebøker, romaner, biografier, oppbyggelseslitteratur, andaktsbøker og sang og musikkbøker.

Mennesker er mennesker

Ferstad virker oppriktig glad i jobben, og det kommer ikke som noen overrask-

«Det er på en måte
en styrke å ha møtt
mennesker i ulike
livssituasjoner og med
ulike behov»

Janne Ferstad

STORT UTVALG: Bergen Kristne Bokhandel tar inn det meste som finnes i markedet av kristen litteratur.

KORT MED BUDSKAP: Bibeltrykkene på disse kortene er også å få i større format som innrammede bilder.

else når hun forteller at hun er utdannet sykepleier.

– Jeg jobbet med rehabilitering på Haraldsplass Diagonale Sykehus frem til jeg begynte her, sier hun.

– Det er på en måte en styrke å ha møtt mennesker i ulike livssituasjoner og med ulike behov. Slik er det også her i butikken. Mennesker er mennesker, samme hvor du er.

– **Har du vært oppe og sett det nye sykehusbygget på Haraldsplass?**

– Ikke ennå, men jeg skal ta en runde og se på nybygget en av dagene. Det er blitt veldig fint, med en rom og mye ny teknologi.

– **Savner du å jobbe der?**

– Noen ganger. Det jeg gjør nå blir en litt annen verden, men det er kjekt å prøve noe nytt. ●

Den store **jule-**fortellingen

Søstrene Trætteberg har i flere år hatt lyst til å lage musikkteater basert på «Simons adventsbok» av Simon Flem Devold. Nå har de klart det.

TEKST: Magne Fonn Hafskor

– **E**lle melle Englespill er en fortelling om å føle seg annerledes, redd og alene. En fortelling om å ikke få ting til. Og en fortelling om vennskap, sier Sigrîd Trætteberg Fahlvik.

Sigrîd spiller selv i forestillingen sammen med søstrene Kristin Trætteberg og Hilde Trætteberg Serkland. De tre har også fått med seg musikerne Eivind Waage Austad og Øivind Stømer.

I stykket møter vi Ariel, som er den minste engelen i Paradis. Han er veldig surrete, og glemmer at det heter «Ære være Gud i det høyeste». I stedet synger han «Elle melle Gud i det høyeste», og får kjefst av erkeengelen Gabriel.

Etter hvert møter Ariel den mørkeredde gjetergutten Jakob, som har glemt å passe på sauene sine, og Sara, som samler på alt mulig rart. Hun er datteren til en av De hellige tre konger, og har gått seg vill.

Selv om de tre barna hver for seg har ting de ikke får til, så finner de – lenge før de voksne – veien til stallen der Jesus blir født.

De fire Slettebakken-søstrene Trætteberg (tre av dem er med på forestillingen), som til vanlig lager forestillinger/revyer for voksne, startet i fjor Brønn produksjoner, som produserer teaterforestillinger til bruk i kirke, barnehage og skole. *Elle melle Englespill*, som de selv har skrevet manus til, er deres største produksjon til nå. ●

«Elle Melle Englespill» settes opp i St. Jakob kirke 30. november kl. 17 og 1. desember kl. 11, 13 og 15. Det blir også forestillinger i enkelte kirker i Bergen og omegn, samt gjennom Den kulturelle skolesekken. Mer info: bronnproduksjoner.no og tretteberg.no.

Det store klimaalvoret

Dramatikken i klimaendringane gjev grunn for stor uro dersom vi ikkje greier å avgrensa global oppvarming til under to grader, slik Paris-avtala krev.

TEKST: Gunnar Kvåle, professor emeritus, Universitetet i Bergen, styremedlem i Besteforeldra sin klimaaksjon

Det handlar om at vi som i dag sit med politisk og personleg ansvar for ei aukande global oppvarming, no må gjera alt vi kan for å hindra at

barneborna våre vil gå ei utrygg og farleg framtid i møte.

Heile Nord-Europa har nyleg opplevd ekstrem tørke og krise for landbruk og matproduksjon. Dette er truleg berre ein forsmak på det som kan skje dersom utviklinga held fram. Livsfarleg hete er ein av mange alvorlege konsekvensar for liv og helse. Ved ei global oppvarming på berre 1,5 grader kan fleire storbyar og mange hundre milli-

onar fleire menneske bli utsett for farleg hete innan 2050.

Klimagassutsleppa må raskt reduserast om vi skal kunna unngå store helseskader i mange deler av verda. Likevel let Noreg klimagassutsleppa få halda fram med å auka. Sidan 1990 har CO₂-utsleppa våre gått opp med 24 prosent, medan dei i Sverige, Tyskland, Danmark og Storbritannia i same periode er redusert med høvesvis 27, 31, 45 og 53 prosent. Berekningar viser at vi vil gå mot ei global oppvarming på rundt tre gradar, dersom andre land gjer som Noreg.

Politikarar i Noreg har lenge lova store kutt i klimagassutsleppa. Til denne tid har dei brote lovnadane. Det er på høg tid at det vert sett i verk tiltak som monar. Eit kostnadseffektivt tiltak ville vera å redusera oljeproduksjonen og leggja vekk planane om ny oljeutvinning i Barentshavet. Det er ikkje mogeleg å bruka olje- og gassressursane i Arktis dersom den globale temperaturauken skal haldast under to grader. Dessutan vil desse ressursane koma på marknaden fyrst om 10-20 år. Men då kan olje og gass ikkje lenger ha nokon viktig rolle i energisystemet i verda.

Verdas naturfond, WWF, melder at den 1. august i år var ressursane på jorda som burde vara ut 2018 alt brukte opp. I år kom denne dagen

tidlegare enn nokon gong før. Dette viser at me kvart år brukar mykje meir enn jorda kan tåla. Ved ein livsstil som ikkje er berekraftig, bidreg vi til skade både for fattige som lever i dag og dei som skal ta over etter oss her heime. Vi har difor eit moralsk ansvar for å føra ein berekraftig livsstil. Mange har peika på kor viktig det er at nokon går føre. «Eksempelets makt» er undervurdert av dei som seier at det betyr lite kva eg som einskildperson gjer. Sitatet frå Mahatma Gandhi – «du må vera den forandringa du vil sjå i verda» – er ei viktig påminning om kva ansvar vi har. Kanskje ein start kunne vera å avstå frå neste flytur? Vi veit at å reisa med fly er noko av det verste ein kan gjera for å auka den globale oppvarminga. For å redusera denne svært klimaskadelege reisemåten må det politisk leggjast betre til rette for at det vert billegare og meir lettvinnt å bruka andre reisemåtar.

Nokon må gå føre, anten det gjeld individuelle handlingar eller ny politikk. Slik kan vi alle bidra til eit betre liv for barneborna våre og andre som kjem etter oss. Då kan òg skadane vi påfører fattige som lever i dag bli mindre. ●

Innlegget er noe forkortet. Red.

SVELTANDE ISBJØRN PÅ SMELTANDE ISFLAK: Isbjørnen er heilt avhengig av havisdekket for å finna mat. US Geological Survey har rekna ut at bestanden vil minka med to tredjedelar innan 2050 grunna klimaendringane i polarområda. FOTO: ANDREAS WEITH

Aller siste utgave av fellesbladet

Bladet du nå holder i hånden er sannsynligvis det siste i fellesprosjektet mellom Fana-menighetene. Det har vært en spennende tid, der jeg føler at alle vi som har vært involvert i dette har bidratt til å skape et blad av høy kvalitet.

TEKST: Redaktør Magne Fonn Hafskor

Også tilbakemeldingene har vist at det blir tatt inn og lest av langt flere enn de faste kirkegjengerne.

Fellesprosjektet har bestått av blader for menighetene Birke-land, Bønes, Skjold, Slettebakken, Storetveit og Søreide. Frem til utgangen av 2016 var også Fana menighet med i dette prosjektet, som kom med den aller første fellesutgaven i april 2003.

– Det pågår en evaluering i menighetsrådene rundt strategien for menighetsbladene. Dermed kan dette være siste nummer av fellesbladet slik det foreligger i dag, forklarer styreleder Stein Rune Risa, som også vil takke annonsørene for støtten gjennom alle disse 15 årene.

Undertegnede ble ansatt som journalist høsten 2006, og overtok redaktøransvaret fra og med høsten 2010. Jeg har altså jobbet med dette bladprosjektet i

over 12 år, så det er unektelig noe ve-modig dersom det nå skal legges ned.

Det har vært en spennende tid, der jeg føler at alle vi som har vært involvert har bidratt til å skape et blad av høy kvalitet, og der tilbakemeldingene har vist at det blir tatt inn og lest av langt flere enn de faste kirkegjengerne. Dette fikk vi også bekreftet i en landsdekkende leserundersøkelse av norske menighetsblader – utført i 2013 av journalist/forsker Magnhild Landrø i samarbeid med TNS Gallup. Denne viste at 58 prosent av det norske folk (over 15 år) mottar et menighetsblad fra Den norske kirke. Hele 80 prosent av disse sier at de leser det «hver gang/så godt som hver gang/av og til». Videre kommer det frem at 82 prosent av leserne sier at de sjelden/aldri går til ordinære gudstjenester i kirken sin, og at 34 prosent sier at de knapt har vært innom sin lokale kirke overhodet. Dette er oppsiktsvekkende tall som fikk Landrø til å konkludere med at menighetsbladet er «kirkens viktigste – og i all hovedsak

intervjuer med folk fra nærmiljøet, 82 prosent av leserne liker lokalhistorisk stoff i bladet.

- For 73 prosent av leserne betyr det mye å kunne gjenkjenne folk på bilder.
- 59 prosent liker å følge med på hva som skal skje i kirken deres.
- Navnelister over døde, døpte, vigde og konfirmanter har høy interesse.
- 46 prosent synes det er fint å

kunne finne navnene til de kirkelig ansatte i bladet.

- Hver fjerde leser tenker at bladets andakt er interessant.
- 49 prosent liker å lese intervjuer «med noen som forteller om livet og troen».
- 14 prosent av leserne sier at de overhodet ikke er medlemmer i Den norske kirke.
- 41 prosent av disse igjen er medlemmer i andre tros-samfunn.

- 82 prosent av leserne sier at de sjelden/aldri går til ordinære gudstjenester i kirken sin.
- 34 prosent sier at de knapt har vært innom sin lokale kirke overhodet.
- 70 prosent av kvinnene registrerer at bladet er kommet, mens 64 prosent av mennene sier det samme.
- 95 prosent av alle i Norge oppsøker aldri eller sjelden kirkens nettsider.

Noen tall fra leserundersøkelsen i 2013

- 58 prosent av det norske folk (over 15 år) mottar et menighetsblad fra Den norske kirke.
- 80 prosent av mottagerne sier at de leser det «hver gang/så godt som hver gang/av og til».
- 82 prosent av de som leser menighetsbladet, går sjelden eller aldri i kirken.
- 80 prosent sier at de liker å lese

Menighetsbladet - en overlevning eller en mulighet?

60 prosent av de som leser menighetsbladet, går sjelden eller aldri i kirken. Menighetsbladet greier dermed det ingen annen kirkelig kommunikasjon greier: Å nå nesten hele befolkningen.

TEKST: MAGNILD LANDRØ

I løpet av firetenne gjennomfører jeg en stor landsdekkende undersøkelse av norske menighetsblader, en i samarbeid med TNS Gallup (leserundersøkelse) og en i samarbeid med Kirkerådet (trossamarbeid). Min konklusjon er at menighetsbladet er en viktig kommunikasjon mellom kirken og befolkningen.

når disse leserne også forteller hvem de er og hva slags stoff de liker å lese, sier det seg selv at bladet er et viktig tilbud til kirken. Menighetsbladet har i tillegg en viktig rolle i å skape lokal tilhørighet. Det betyr flere av stemmene i undersøkelsen. Men jeg fikk også mye annen viktig informasjon om hvilken betydning disse bladene har for folk.

Få journalist

Menighetsbladet har en overraskende høy status til tross for at de aller fleste bladets produsenter av utgaver/utgaverhistorier

POPULÆRT LESESTOFF: Magnhild Landrø landsomfattende leserundersøkelse ble presentert over tre sider i menighetsbladets pinseutgave i 2014. FAKSIMILE FRA NR. 3/2014

også eneste – velfungerende arena for jevnlig kommunikasjon med folket».

Med tanke på at bladet når så bredt ut, er det interessant å se hvem utgiverne av bladet så på som hovedmålgruppe. «De som bruker kirken og dens mange tilbud» var svaret Landrø fikk fra 87 prosent av disse – i en parallell undersøkelse hun utførte i samarbeid med Kirkerådet. 166 av 238 til da registrerte menighetsblader deltok i denne, noe som skulle tyde på at svar-ene hun fikk var representative for utgiverens syn. Fra og med neste utgave er altså fellesprosjektet etter alt å dømme historie.

For undertegnede del gjennstår det bare å takke for mange år med godt samarbeid, og ønske lykke til med det videre arbeidet. ●

VI TRENG FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Kvart år svarar vi samla kring 200 000 samtaler via telefon
og internett, likevel er det ein av tre som ikkje får svar.

Les meir og meld di interesse på
kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

KIRKENS
SOS

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

*Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i*

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

*Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.*

E-post: sylvi@fanaposten.no

**Advokatfirmaet
Vegard Austgulen AS**

- Arv/gaver • Familie • Ektepakter
- Samliv • Kontrakter • Kjøp/salg

15 prosent rabatt til nye klienter fra søndre by-
del, der jeg vokste opp! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen
Telefon: 55 70 63 64 - 924 59 483
E-post: vegard.austgulen@advokathus1.no
www.byadvokaten.net

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

www.abbedissen.no

Bergen & Omegn
BEGRAVELSESHJELP
POLDEN

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden Espen Polden Heine Polden Cathrine Polden Misje

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. SOTRA
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

**BERGEN
GRAVFERDSHJELP**

HVORFOR BETALE MER FOR
SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ
GRAVFERD MED SEREMONI
29.500,- INKLUDERER ALT
DU TRENGER.

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTUN

**FANA & FYLLINGSDALEN
BEGRAVELSESBYRÅ**

HVORFOR BETALE MER
FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ
GRAVFERD MED SEREMONI
29.500,- INKLUDERER ALT
DU TRENGER.

DØGNVAKT 55 13 40 04

FF-BEGRAVELSESBYRÅA.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTUN

**Blå Kors
Bergen**

Det er ingen selvfølge
at noen ordner gave

Send SMS: 7ENNY12310 (200,-)
Send VIPPS nr 13189 (valgfritt beløp)

Noe til overs?

Gjenstander som er rene, hele og salgbare er varmt velkommen til butikken i åpningstiden + tirsdager

▽ Åpningstider i Nattlandsveien 81;
Onsdag, torsdag, fredag 11-17,
lørdag 11-15

▽ Dugnad; tirsdager mellom 12-15
▽ Mer info: Facebook; Vel Bevart bruktbutikk
velbevart@gmail.com; tlf. butikk 4717 6460
▽ Har du litt tid til overs og vil bidra? Ta kontakt!

VEL BEVART BRUKTBUTIKK vil være et bærekraftig møtested der folk og fe, ting og tang, kunder og kultur, miljø og skaperverk blir ivaretatt. Overskudd går til diakonale prosjekt. Vær deg selv. Stå opp for andre.

VEL BEVART
BRUKTBUTIKK

Hvem-hva-hvor i Slettebakken • Menighetskontoret: Vilhelm Bjerknesvei 31, 5081 Bergen • Prestene treffes etter avtale • Tlf. 55 59 71 50 • Faks 55 59 71 59
• slettebakken.menighet@bergen.kirken.no • www.slettebakken-kirke.no

Sokneprest
Thor Brekkeflat
55 59 71 51 - 924 21 008
tb757@kirken.no

Kapellan
Lars Petter Eide
55 59 71 52 - 994 83 804
le879@kirken.no

Administrasjonsleder Hilde
Kayser Rohde
55 59 71 56 - 988 86 428
hr635@kirken.no

Diakon Bergfinn Sørli
55 59 71 24 - 928 11 178
bs944@kirken.no

**Frivillighetskoordinator (vi-
kar) Ingrid Fluge Hole**
941 64 153
ingridfh@outlook.com

**Menighetspedagog og
søndagsskole**
Kristin Trættemberg
55 59 71 55 - 977 18 438
kt997@kirken.no

Kantor Kåre Rivenes
kr282@kirken.no
926 55 128

Menighetens barnehage
450 53 106
slettebakkenmenighets-
barnehage@gmail.com

**Besøktjenesten - se
diakon Bergfinn Sørli**

Ungdomsarbeider
Thomas de Jonge
41480258
thomas.jonge94@
gmail.com

**Ved spørsmål om dåp,
gravferd og vielser,
kontakt Kirketorget**
55 59 32 10
kirketorget.bergen
@kirken.no

Menighetsrådeleder
Celine Amundsen
958 63 738

Eldresenteret
55 36 14 50

Kirketjener Sølvi Hansen
55 59 71 22

Cellegrupper, Birger Huun
55 28 92 04 - 917 15 464

**Kamerunringen, Inger
Steinkopf** - 55 13 42 41

**Speiderne, Johannes
Moldung** - 957 26 688

Hovedleder lederkurs:
Aleksander F. Revne
986 43 554
alek.1998@live.no

Hovedleder, Kreating
Margrethe Bjelland Hoff
478 56 454 - margrethebh97
@hotmail.com

Hovedleder KRIK:
Håkon De Jonge
904 00 604
de-jonge-98@hotmail.no

**Hovedledere
ungdomsklubben:**
Espen Sivertsen
906 32 228
e-sivertsen@hotmail.com

Marius Tvedt Rustand
936 05 323
marius595@hotmail.com

Gave til menigheten?
Bankgiro: 3624.51.12208

Glade padlere: Eirik og Gard .

TWEENS- LEIR!

- *Jeg var den raskeste i Tarzan-løypen!*
- *Det var kjempemorsom underholdningskveld!*
- *Ungdomslederne var veldig greie!*
- *Vi lurte unna masse godteri på rommet!*

Barna som var med på tweensleir i høst har mye å fortelle om. Til sammen var vi over 60 barn fra Slettebakken, Sædalen og Birkeland menigheter som hadde gode dager på Sætervika leirsted.

Overskrift for helgen var «Jeg kaller dere venner». Vi håper at deltakerne fikk oppleve at det er godt å ha Jesus som venn og også det å få nye venner og være del av et stort leirfelleskap! ●

Kanopadling var en populær aktivitet. I kanoen: Mia, Liv Marion og Pernille.

Lars P permi

1. november 2018
fratrådte Lars Petter
Eide midlertidig
stillingen som ka-
pellan i Slettebakken
menighet for å gå inn
i et halvårig engasje-
ment som HV-prest.

TEKST: Frode Hjertnes

Permisjoner er en del av arbeidslivets naturlige orden, men de kommer gjerne brått og uventet på omgivelsene. En liten «redegjørelse» fra den permitterte er derfor på sin plass:

– **Hva driver en HV-prest med?**

– Som HV-prest skal jeg drive ordinær prestejeneste med gudstjenester, samtaler, rådgiving og tilrettelegging av soldatlag og andre sosiale samlinger for menn. Det blir også etikkundervisning, og jeg må også være beredt på krisehåndtering.

GARANTI®

Eiendomsmegling

**Lokalmegleren
på Landås**

Vurderer du å selge, eller trenger du
en ny verdivurdering av din bolig?

Ta kontakt med oss:

T: 55 30 96 66

Mail: landaas@garanti.no

Kontor: Landåstorget

etter i HV- sjon

– Jeg blir stasjonert på HVSKS, Heimevernets skole og kompetansesenter på Dombås, hvor jeg fysisk skal være ca. en uke hver måned. I tillegg skal jeg være prest for personell på Værnes og i Porsanger vel en uke hver måned også på disse stedene. Dette innebærer mye reising siden jeg fortsatt skal bo her i Bergen. Det blir imidlertid fri både i helger og høytider så jeg blir nok å se i kirkebenken i Slettebakken fra tid til annen.

Vet hva jeg har

– Det blir en forandring i livet, dette?

– Jeg har vært prest i Slettebakken i 17 år nå og har hatt det veldig godt her. Derfor er dette vemodig. Siden muligheten dukket opp i vår, har jeg tenkt mye på om dette var noe jeg virkelig ville. Jeg landet på at dette prøver jeg nå, og så får jeg se etter disse seks månedene hvordan det har vært. Jeg vet ikke nå om det dukker opp noe tilbud om å fortsette i HV, men jeg vet hva jeg har i Slettebakken.

– Du vet likevel litt hva du går til?

– I seks år her jeg vært prest i HV-09 – omkring 39 dager per år – i tillegg til stillingen i Slettebakken. Jeg vet derfor litt om hvordan man jobber som prest i HV, men det blir selvsagt noe annet å være fast prest på heltid. Det blir forhåpentligvis et spennende halvår med nye opplevelser og nye erfaringer.

Vikar trolig på vei

Menighetsbladet kan ikke annet enn å ønske lykke til og samtidig takke for alt godt han er og har vært for menigheten. Det blir et spennende halvår også for oss som blir igjen. Permisjonen til Lars Petter betyr nemlig behov for vikarhjelp med prestetjenesten i menigheten. Som leserne vil se av gudstjenestelisten på sistesiden, er navnet/avnene ennå ikke klare. Vi har imidlertid fått signaler om en fast vikar fra 1. januar for å sikre mest mulig stabilitet i denne perioden. ●

Menighetens dag

Lørdag 3. november ble det arrangert en heidundrende Menighetens dag i kirken vår!

TEKST: Ingrid Fluge-Hole

Dagen ble åpnet med flott sang av «Kor ad Astra» og etterfulgt av en minikonsert med Knøttesang, Aspirantkoret barnehagen og Motettkoret. Tusen takk for en flott musikkopplevelse!

Så var det tid for basar i menighetssalen, med åresalg, bongsalg og «Tipp og vinn». I år var det Lars Petter Eide og Thor Brekkeflat som tok seg av utlodningen – med mange flotte premier og stor suksess. Ut på dagen ble det servert herlig grønnsakssuppe til middag. Kreating underholdt med fin sang og Thor gav oss Ord for dagen.

Alt i alt en fantastisk dag for både store og små! Tusen takk til komiteen som stod for planlegging og gjennomføring av dagen, og tusen takk til alle som bidro med gevinster, kaker og som stod kiosk-vakt. Vi gleder oss allerede til denne dagen neste år! ●

<< Bildet side 18: Et av Lars Petters foreløpig siste gjøremål i Slettebakken: «Basarleder» på Menighetens dag.

Alle 4.- og 5.-klassinger:

VELKOMMEN TIL AMIGOS!

Den populære klubben i Slettebakken kirke startet opp igjen fredag 7. september ...

Og akkurat DU er hjertelig velkommen!

Kontakt oss gjerne på hvis du lurer på noe:
kt977@kirken.no

Møter i høst:

- 5. oktober
- 2. november
- 7. desember

Alle dager kl. 17.30 – 19.00

NYE VENNER • MORSOMME
LEKER • SPENNENDE
AKTIVITETER • GOD MAT
• OG DET ER ALLTID NOE
NYTT SOM SKJER!

TA MED EN VENN OG KOM!

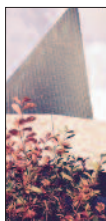

VELKOMMEN TIL ADVENTSFEST 2018

Diakoniutvalget inviterer til koselig adventsfest onsdag 5. desember kl. 11.30. Barnehagen blir med og tenner det første adventslyset. Underholdende program. Det blir deilig mat og god prat rundt bordene. Og som alltid skal vi synge sammen. Bli med på en flott start på adventstiden i kirken vår!

Påmelding innen 3/12 på liste i våpenhuset eller til diakon Bergfinn: 928 11 178. Pris kr 100,- betales ved inngangen. Inviter gjerne med en venn.

HJERTELIG VELKOMMEN!

Menighetskalender

Livets gang

Døpte

Synne Knudsen Erstad John
Lucas Dantas Marøy Noah
Turay Rexhepi Konrad
Bergtun Elnes Vilja Fykse
Flotve Klara Leknes Lied
Sverre Lygren-Husebø Tom
Remy Johansen Herman An-
dreas Mongstad Ida Istre Sør-
ensen Nathaniel Solmia
Hansen Milla Sofie Meyer
Svendal

Døde

Ragnvald Hemstad
Carl Robert Wack Mæland
Berit Elisabeth Jakobsen
Endre Hovlandsdal
Inger Ågot Hauge
Inger Rydland
Arne Granvolden Saunes
Trygve Sveen
Asbjørn Thorleif Olsen Odny
Skintveit

Menighetens julekonsert

Søndag 16. desember
kl 18 inviterer vi til hele
menighetens julekonsert
i Slettebakken kirke!

Medvirkende er blant an-
dre Slettebakken Motett-
kor som synger Christmas
Carols i David Willcocks'
arrangementer, samt sats-
er fra Händels «Messias». Foruten motettkoret med-
virker også Kor ad Astra,
koret SoundsLikeUs og en
sanggruppe. Og sammen
synger vi nye og gamle,
kjente og kjære julesalmer!

Du er invitert til hellige trekongersfest

Torsdag 3. januar
kl. 17.00 blir det flott
julefest for hele familien.

Vi starter med pølser og
kaker. Deretter blir det
julefortelling, julesang og
juletrengang.

Tradisjonen tro dukker
nok de hellige tre konger
opp med overraskelser.
Pris 30/50, maks 150 per
familie. Velkommen!

Julefest for voksne

Diakoniutvalget inviterer
til julefest for voksne i
menighetssalen onsdag
9. januar kl. 13.00.

Av programmet nevnes:
Festtale ved Thor W.
Brekkeflat, Prøysen-for-
telling, allsang, gang rundt
juletreet og servering av
middag og kaffe.

Påmelding innen 7/1 på
liste i våpenhuset eller via
e-post til bs944@kirken.no
Pris kr 100 betales ved inn-
gangen. Velkommen!

SUPER-TORSDAG!

- 11-13: Åpen kirke med
vaffelservering
15.00: Kor Ad Astra
(3.-7. klasse)
16-17: Middagsservering
17.15: Knøttesang (1-5 år)
17.15: Aspirantkor (5-8 år)

Hver torsdag
i Slettebakken
kirke!
Velkommen!

Påmelding middag:
kt997@kirken.no
Pris: Kr 30/50
Maks kr 150

Gudstjenester, Slettebakken kirke

Søndag 25. nov. kl 11.00
Gudstjeneste, dåp, natt-
verd. Offer til Søndags-
skolen, Bergen krets.

Søndag 2. des. kl 11.00
Familiegudstjeneste.
Kristin Trætteberg og
Thor Brekkeflat. Barnas
adventssøndag. Guds-
tjenesten sendes på NRK
radio. Barnekorene del-
tar. Offer til KRIK, Kristen
idrettskontakt.

Søndag 9. des. kl 19.30.
Lysmesse. Konfirmant-
ene deltar. Offer til men-
ighetens arbeid.

Søndag 16. des. kl 11.00
Gudstjeneste med dåp
og nattverd. Offer til Det
Norske Misjonsselskap.

Søndag 23. des. kl 11.00
Gudstjeneste med natt-
verd. Offer til menighet-
ens arbeid.

Julaften, man. 24. des
14.30: Gudstjeneste.
Thor Brekkeflat. Barne-
kor. Offer til Kirkens
Nødhjelp.

Julaften, man. 24. des
16.00: Gudstjeneste.
Brekkeflat. Kreating
synger. Offer til Kirkens
nødhjelp.

1. juledag, tirsdag
25. desember kl. 12.00
Høytidsgudstjeneste.
Thor Brekkeflat. Natt-
verd.

Søndag 30. des. kl 11.00
Gudstjeneste med dåp
og nattverd.

1. nyttårsdag, tirsdag 1.
januar kl. 18.00
Minnegudstjeneste ved
Thor Brekkeflat og Eide.

Søndag 6. jan. kl 11.00
Gudstjeneste, dåp, natt-
verd. Thor Brekkeflat.

Søndag 13. jan. kl 11.00
Gudstjeneste, dåp og
nattverd.

Søndag 20. jan. kl 11.00
Familiegudstjeneste,
dåp. Tårnagenter.

Søndag 27. jan. kl 11.00
Gudstjeneste, dåp og
nattverd.

Søndag 3. feb. kl 11.00
Gudstjeneste, dåp og
nattverd. Thor Brekke-
flat.

Søndag 10. feb. kl 11.00
Gudstjeneste, dåp og
nattverd.

Søndag 16. feb. kl 11.00
Familiegudstjeneste
ved Kristin Trætteberg
og Thor Brekkeflat.
Superlørdag deltar.